riment

QUÈ EN DIUEN ELS PERIODISTES?

1. Què li sembla el format de final a sis amb lligueta?
2 Quin creu que seria el millor sistema de competició?
3 Quin equip és el favorit per guanyar el títol i per què?

Joan Ramon Vallvé

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

1 Em sembla un format arriscat, perquè podria ser que els partits de dissabte no tinguessin cap transcendència. A més, no és clar el sistema en cas d'empat.

2 El millor format és una final a quatre. Només s'han buscat variacions per intentar garantir que sempre hi hagi un equip italià i un altre de portuguès.

3 El Vic ha de sentir-se favorit i ha de sortir a guanyar el títol, perquè trigarà a tenir una oportunitat com aquesta.

Gerard Romero

RAC1

1 No gaire bo, perquè els equips menys forts tenen menys possibilitats, i d'aquesta manera poden haver-hi menys sorpreses. M'agraden més unes eliminatòries més directes.

2 Una *final four,* amb semifinals i final.

3 El Barça arriba molt fort al tram final de lliga i la victòria de dissabte a la Corunya li donarà molta moral.

Jordi Barrera

WWW.OKCAT.CAT

1 Em sembla una mica artificial, un invent més perquè el CERH no troba la fórmula per igualar una competició dominada pels equips de l'OK Lliga. A més, què passarà si hi ha triple empat a punts i a gols? Em fa l'efecte que no ho han previst o han deixat aquesta possibilitat com a remota.

2 Una final a vuit, com en la copa.

3 El Barça, per la seva qualitat i perquè no perd cap partit des del mes de febrer.

Carles Gallén

MUNDO DEPORTIVO

1 No m'agrada, perquè trenca l'esperit d'aquestes competicions. És el tercer canvi en tres anys i està fet des d'una òptica portuguesa per evitar que els catalans i els de l'OK Lliga guanyin.

2 El format ideal és la final a quatre.

3 El Barça, com sempre, és el màxim favorit en qualsevol competició.

Montse Mir

CATALUNYA RÀDIO

1 No m'agrada, perquè amb una lligueta es perd tota l'emoció.

2 La final a quatre. Una final a vuit és allargar-ho innecessàriament.

3 El Barça, perquè està acostumat a jugar aquests partits, no té un grup tan exigent i passa un gran moment.

Marc Libiano

DIARI DE TARRAGONA

1 El format de lligueta no funciona, com ja va quedar demostrat el 2006.

2 El format ideal és la final a quatre.

3 El Barça és el favorit per plantilla. El Vic, el Porto i el Valdagno, perquè juga a casa, són els aspirants.

Raül Rodríguez

WWW.REUS24.COM

1 No m'agrada, perquè es pot arribar a decidir el finalista mitjançant un sorteig.

2 La final a vuit, perquè el campió ha de superar tres rivals.

3 El Barça, perquè passa un gran moment de forma.

DE TOT I RES
SANTI CARRERAS

La paciència de Calderé

De jugador, Ramon Maria Calderé ja va tenir paciència. Molta paciència. A qui es coneixia com el noi de Vilarodona li va costar arribar al primer equip del FC Barcelona. En els anys vuitanta, el Barça tenia probablement els millors jugadors, com sempre, però hi havia poques oportunitats per a la gent de casa. Li va arribar el seu torn als vint-i-cinc anys, després d'haver voltat i amb la incertesa de pensar que era impossible arribar al primer equip del Barça. Ho va aprofitar i va acabar guanyant una lliga amb Venables a la banqueta i jugant un mundial. Es va perdre jugar la final de la copa d'Europa a Sevilla per targetes. A la gent de la casa li sol passar. Guillermo Amor va viure el mateix en la final de Wembley. Es van quedar fora per sanció, però sempre han mantingut que calia fer-ho. L'equip al davant de tot encara que una targeta els deixés fora del partit més transcendental que podien jugar. Com a jugador, la seva feina era de compromís amb l'equip. Feia els quilòmetres necessaris per al lluïment d'altres. Un cop va penjar

Ramon Maria Calderé dirigint el Reus. / MARTA MARTÍNEZ

les botes, ha demostrat que sap gestionar un equip. Sap que la regularitat es premia. La seva experiència com a entrenador a tercera i segona B ha fet que guanyés quatre campionats en un futbol complicat en aquestes categories i un grapat d'ascensos, l'últim diumenge passat amb el Terol. Ara ja té l'equip a segona B. Això té mèrit. I cal reconèixer-ho. Va tenir possibilitats d'entrenar el filial blaugrana, però per ell el compromís i la paraula estan per damunt d'il·lusions i objectius professionals que segurament l'haurien reconfortat. Va preferir continuar lluitant en un futbol precari i demostrar els seus coneixements i la seva capacitat acceptant reptes professionals que ha sabut complir i desestimar tornar a casa. Sovint ens fixem poc i valorem menys la feina i l'esforç en les categories inferiors del futbol. Calderé és un exemple de la feina ben feta i de com ha optimitzat els recursos futbolístics que ha tingut i l'angoixa per no fallar. Això ho tenen tots els entrenadors. Al camp era incansable, a la banqueta, malgrat tot el que té d'estudiós i coneixedor dels seus homes i dels adversaris és emotiu i impulsiu. Això també li ha jugat alguna mala passada reconduïda amb l'experiència que donen els anys. Calderé sap tenir paciència. La seva trajectòria ho demostra. No li ha fet mandra fer les maletes i marxar lluny de casa per demostrar-se i demostrar que té la capacitat per conduir un col·lectiu futbolístic cap els seus objectius. De moment, entre segona B i tercera. Qüestió de temps i paciència per anar més lluny.

EL9

Edita: Comercialitzadora i Editora de la Coordinadora de Mitjans S.L. Tàpies, 2, baixos. 08001 Barcelona. Tel.: 902 36 99 99. Correu electrònic: el9@el9.cat.
Administrador: JOAN VALL I CLARA. **Publicitat:** SANTI AMORES I MARTÍ. **Difusió:** EDUARD VILLACÉ I HERNÁNDEZ.

Director: PEP RIERA I FONT. **Directors adjunts:** TONI ROMERO I ESTANYOL (Bàsquet, Motor i Edició Girona), JOAN MARTÍ I LINARES (Hoquei sobre patins i Edició Tarragona), LLUÍS SIMON I RABASSEDA (Més Esport), FERRAN CORREAS I PÉREZ (Barça i Més Futbol), JORDI DANÉS I CARRERAS (Futbol Català), ANTONI PADILLA I MONTOLIU (Espanyol i Futbol).
Caps de secció: JORDI CREIXELL I GARCIA (Bàsquet), JOAN PUNTÍ I MULLERAS (Més Esport).